

SOCIALSTYRELSEN

Bistandsafdelingen

Den 13. maj 1983

Som svar på retsudvalgets spørgsmål nr. 98 og 99 kan oplyses følgende:

Ad 98:

Fra den 1. april 1976 til dato har socialstyrelsen modtaget 1.347 indberetninger.

Ca. 20 pct. heraf er fremsendt fejlagtigt på grund af manglende kendskab til social- og sundhedsforvaltningerne til konventionerne, cirkulæret og bistandsloven.

De 1.347 indberetninger fordeler sig på ca. halvdelen af landets kommuner med overvægt på Københavns kommune og amt.

I ca. 10 pct. af tilfældene er der besluttet hjemsendelse. (Dvs. i ca. 13 pct. af de tilfælde, hvor der har skullet tages stilling til spørgsmålet).

Afgørelserne beror på et konkret skøn i hver enkelt sag. De er afhængige af samtlige relevante forhold.

Generelt kan det siges, at hjemsendelsesrisikoen for enlige er større end for ægtepar eller udlændinge i fast samlivsforhold, idet deres tilknytning til Danmark ofte vil være løsere, at nære slægtninge til herboende udlændinge (f.eks. børn og svigerbørn, forældre eller yngre søskende) er mindre udsatte for hjemsendelse end fjernere slægtninge.

Ud over familierelationerne er der imidlertid andre forhold, der spiller ind.

Det har betydning, hvor længe den pågældende har opholdt sig her i landet, og hvordan denne opholdstid har formet sig.

Er det en udlænding, der har været her i 2-3 år eller mere og i en væsentlig del af denne periode har vist evne og vilje til at klare sig uden hjælp til forsørgelse, og fremgår det af sagen, at der er nærliggende sandsynlighed for, at den pågældende på ny vil blive selvhjulpnen, vil der ikke blive truffet beslutning om hjemsendelse.

Er der omvendt tale om en person, der

har opholdt sig her i et tilsvarende tidsrum uden at have kunnet klare sig selv og uden at have vist initiativ til at ændre sin situation – f.eks. ved at forsøge at lære dansk, vil det være nærliggende at beslutte hjemsendelse.

I de tilfælde, hvor en udlænding har været ude for en arbejdsskade eller har fået en erhvervs sygdom her i landet, der har gjort ham uarbejdsdygtig, har styrelsen accepteret, at den pågældende modtages til vedvarende forsørgelse.

Ifølge cirkulære om bistandslovens almindelige bestemmelser pkt. 5 skal det sociale udvalg, når det anses for sandsynligt, at den hjælp, der ydes til en person, der ikke er omfattet af bistandslovens §§ 2 eller 3, vil vare mere end 1 år, sende en indberetning til socialstyrelsen.

Denne formulering bevirker, at kommunerne i en del tilfælde sender indberetninger på et meget tidligt tidspunkt.

I de situationer, hvor hovedårsagen til, at der ydes hjælp, er forholdene på arbejdsmarkedet, har styrelsen som regel (med kopi til hjælpsmodtageren) udbedt sig fornyet indberetning efter et nærmere angivet antal måneders forløb – fordi det kan være vanskeligt på et tidligt tidspunkt at vurdere, om hjælpen virkelig vil blive vedvarende.

I de tilfælde, hvor der bliver tale om hjemsendelse, kan der, hvis pågældende udlænding ikke frivilligt vil forlade landet, rettes henvendelse til politiet om hjemsendelse af forsørgelsesmæssige grunde.

Ad 99:

I tidsrummet 1. januar 1980 – 3. maj 1983 har styrelsen modtaget 760 indberetninger. Der er truffet hjemsendelsesbeslutning i 35 tilfælde heraf. Det drejer sig om 32 nordiske og 3 EF-statsborgere.

LISE TELLING,
socialrådgiver

Til socialministeriet